

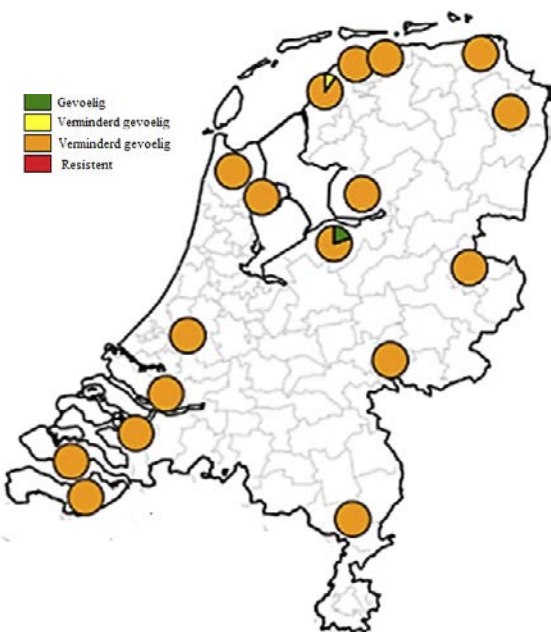
Pyrethroïden verergeren vergelingsziekte

Vergelingsziekte is een verzamelnaam voor drie soorten virussen. Deze virussen (BYV, BChV en BMV) kunnen tot wel 50% schade veroorzaken. De groene perzikluiz is de belangrijkste overbrenger van deze virussen en daarom is beheersing van deze bladluis zeer belangrijk (zie pagina 5, bladluis) om de schade door vergelingsziekte te beperken. Uit proeven in 2019 is wederom gebleken dat

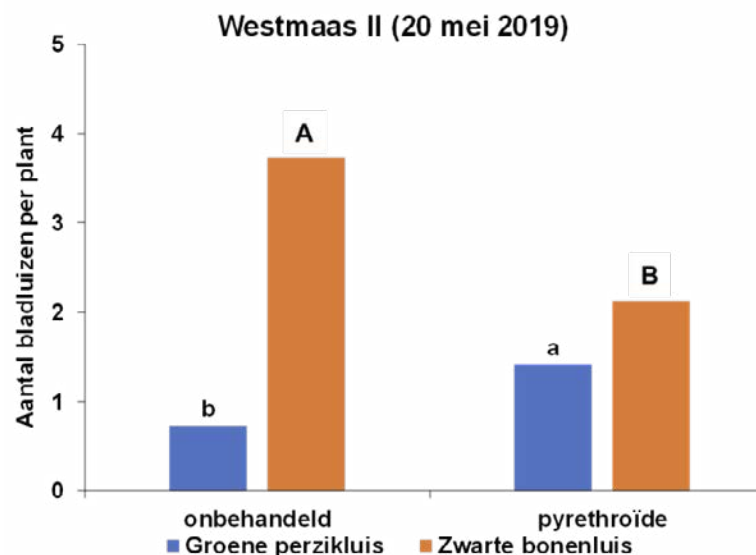
pyrethroïden een negatief effect hebben op de beheersing van groene perzikluizen. Niets doen resulteerde in minder groene perzikluizen en minder planten met vergelingsziekte dan een bestrijding van de bladluizen met pyrethroïden. Dit heeft drie oorzaken:

- 1) Groene perzikluizen worden niet geraakt door een bespuiting met pyrethroïden, omdat ze zich aan de onderzijde van de bladeren bevinden;
- 2) Groene perzikluizen zijn minder gevoelig voor pyrethroïden;
- 3) Pyrethroïden doden de natuurlijke vijanden van de groene perzikluizen, waardoor de groene perzikluizen zich alleen maar sneller kunnen vermeerderen.

Daarom adviseren wij zo min mogelijk pyrethroïden te gebruiken in de bietenteelt. Al in maart en april zijn er natuurlijke vijanden te vinden in bietenpercelen. Juist deze natuurlijke vijanden spelen een belangrijke rol in de beheersing van de eerste bladluizen in bietenpercelen. Een bespuiting vroeg in het seizoen met pyrethroïden tegen bijvoorbeeld tripsen, aardvlooien of bovengrondse springstaarten kan later in het seizoen leiden tot meer vergelingsziekte. Het kan dus beter zijn een klein beetje aantasting door deze bovengrondse insecten te accepteren om later in het seizoen grotere problemen met vergelingsziekte te voorkomen.

Figuur 19 Het grootste gedeelte van de groene perzikluizen is verminderd gevoelig voor pyrethroïden. Dus ook als groene perzikluizen wel geraakt worden met pyrethroïden, zal een groot deel het alsnog overleven (Bron: Hertel en Nauen, 2015).

Figuur 20 Resultaten van het bladluisproefveld in Westmaas (2019). Het toepassen van pyrethroïden leidde tot een significant groter aantal groene perzikluizen ten opzichte van onbehandeld (= niets doen). De aantallen zwarte bonenluizen namen wel af.

Figuur 21 Zwarte bonenluizen bevinden zich zowel aan de onder- als bovenzijde van de bladeren. Met pyrethroïden worden daarom wel de zwarte bonenluizen gedood die aan de bovenzijde zitten, maar niet degene die aan de onderzijde zitten. Zwarte bonenluizen zijn nog wel gevoelig voor pyrethroïden.

Figuur 22 Groene perzikluizen bevinden zich meestal aan de onderzijde van de bladeren. En dan ook nog vaak in de gekrulde bladranden. Omdat pyrethroïden alleen werken als ze insecten raken, doden ze vaak wel de natuurlijke vijanden, maar niet de groene perzikluizen. Dit leidt zelfs tot een toename van de groene bladluizen.